

Kuidas ahju õigesti kütta?

Ahju soojenemine sõltub ka kütmise viisist. Kolle tuleks alati vanast tuhast puhastada, puud laduda õhuvahedega.

Halgude koldesse kuhjamiseks on kaks võimalust. Traditsiooniliseks peetakse nii-öelda alt üles meetodit, kus kõige alla pannakse paber, seejärel tulehakatis ja kõige peale suured halud. Kui tuli on alla saadud, põleb leek läbi puude jõuliselt ülespoole.

Niinimetatud ülevalt alla meetodi järgi pannakse suured halud kõige alla, väiksemad nende peale ja kõige otsa tulehakatis. Tuli pannakse põlema ülevalt ja see põleb vaikselt läbi puude allapoole. Kui halud on kuivad, siis hakkavad need pealtpoolt hästi põlema. Enne kütmist võiksid puud olla ööpäeva toas, et need oleksid toasoojad.

Ühtegi ahju ei soovitata korruga rohkem puid panna kui kaks kolmandikku kolde mahust, sest põlemiseks peab õhku olema. Kui puud on peaaegu põlenud ja järel on söed, alles siis puid juurde lisada, kui selleks on vajadust.

„Targem on puid juurde lisada korruga rohkem, mitte aga ühekaupa niipea, kui ruumi tekib, sest iga lisamisega temperatuur koldes langeb ja põlemise aeg pikeneb.”

„Targem on puid juurde lisada korruga rohkem, mitte aga ühekaupa niipea, kui ruumi tekib, sest iga lisamisega temperatuur koldes langeb ja põlemise aeg pikeneb.”

Ahju võib tule teha üks, kaks või isegi kolm korda päevas, olenevalt ilmast. Reegel on, et kahe põlemise vahele peaks jääma 4–5 tundi. Kui ahi on külm, tuleks see enne suure tule süütamist väikese eeltulega üles soojendada. See vähendab vältimatu kuumašoki ohtu, mis paratamatult ahjus iga kord tule süütamisega kaasas käib. Kui ahju pidevalt kasutatakse, on see šokk minimaalne. Ideaalne oleks ahju külma aja alguses tuli teha ning seejärel seda kevadeni soojana hoida.

Kui tuld õigesti teha, ei teki korstna sisepinnale tahma. Siiski peab seda igal aastal puhastama ja samal ajal korstna seisukorda kontrollima.

Põlemine peaks olema võimalikult kiire, keskmise tule korral umbes kaks tundi. Kui viimased söed on kustunud, tuleb siiber kohe sulgeda. See suleb lõõrid ja takistab korstna tõmbel ahjust sooja välja viia. Siibril peaks olema viieprotsendiline turvaava, mis laseks soojal pidevalt süsteemist veidi välja imbuda. Siis saab siibri rahuliku südamega sulgeda, teades, et kui mõni süsi veel hõõgub, liiguvad tekkinud gaasid lõõri pidi välja, mitte ei leki eluruumi.

Kui siiber liiga vara kinni panna, võib suits eluruumidesse levida. Majas või korteris peab olema suitsuandur ja soovitatavalt ka vingugaasi detektor, sest vingugaasi suitsuandur ei tuvasta. Vingugaasi detektor on seinale kinnitatav patareitoitel seade, millel on nii heli- kui ka valgusalarm.

Vingugaas ehk CO on lõhnatu, värvitu ja maitsetu. Mürgistuse tunnused on peavalu, pööritus, väsimus, nõrkus ning teadvuse kaotus.